

Prinses Primula

en de heks van Eruca

Petra Thomas

Met illustraties van
Eric Bouwens

Thomas, Petra
Prinses Primula en de heks van Eruca

© 2021 Infodok / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en Petra Thomas
Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.
'Infodok' is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.
www.standaarduitgeverij.be/infodok

Vormgeving en illustraties: Eric Bouwens
Trefwoorden: fantasie, avontuur, rouw

D/2021/0034/238
ISBN 978 90 02 27436 7
NUR 283

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

**De Nederlandse
Kinderjury
2022**

De zwammen stonden in een perfecte cirkel in het midden van de open plek, diep in het bos. Uit hun geelbruine toppen walmde een walgelijke geur. Precies in het middelpunt van de cirkel stond een zwarte gietijzeren pot op een laag vuurtje. Witte damp en gepruttel stegen op uit de ketel. De heks van Eruca danste nog een laatste keer rond de cirkel, die verlicht werd door de maan, die nu bijna helemaal vol was. Haar gelige ogen waren leeg. Aan haar haakneus bungelde een druppel groen snot. Op haar puntige kin had ze niet één wrat, maar drie. Uit de grootste groeide een stijve grijze haar. Om haar benige knoken hing een rafelige mantel die ooit zwart was geweest en die al vele malen met donkerbruine lappen hersteld was.

Hijgend ging de heks naast de ketel staan. Een magere zwarte kater kronkelde tussen haar benen. Ze gaf hem een trap.

'Het is perfect, Feles.' De stem van de heks kraakte als die van een kraai. 'Alles is zoals het moet zijn. Nog even en dan is de maan helemaal vol. Dit soort vollemaan komt maar één keer om de anderhalve eeuw voor.'

De heks van Eruca bladerde in een groot dik boek met een zwarte lederen kaft. Haar lange smerige nagel kraste vliegensvlug over de dunne perkamenten pagina's. 'Hier staat het, Feles: *luna aurea*. Deze maan is van goud! En dat goud is voor mij, allemaal voor mij, voor mij alleen!'

Uit de ketel stoomde de witgrijze damp nu hoger en hoger. Een kolkende waas borrelde over de rand. De heks prevelde onophoudelijk onverstaanbare spreuken. Haar vuile vingers zigzagden over de tekst.

'Het is bijna zover, Feles. Het is bijna zover.'

Ze hield haar kromme armen omhoog naar de hemel. Plots stak er een wind op. Dorre bladeren vlogen op en raasden in het rond. Uit het bos klonk het geroep van een uil. Op dat moment kleurde de maan, die nu als een grote volle schijf aan de inktzwarte hemel stond, oranje-rood. Het leek wel een gigantische pizza.

Aan de andere kant van het bos, ver weg vanwaar de heks van Eruca rond de zwarte ketel danste en ver voorbij de uitgestrekte velden van graan en gerst, in het koninkrijk Floralia, weerklonk op dat moment in een groot kasteel de eerste kreet van een pasgeboren baby. In het enorme slaapvertrek van het koninklijk paar wikkelde de hofarts het derde kind van de koning en de koningin in een witte wollen deken. Het kindje had een rozig, rond gezicht en donkerbruine krullen. 'Het is een meisje', zei de hofarts, en hij legde de kleine prinses in de armen van haar moeder, koningin Dahlia.

Haar man, koning Clematis, zat naast haar op het bed. Hij legde zijn grote, zware hand op het hoofd van de baby. 'We noemen haar Primula', zei hij. Zijn woorden klonken gedempt, alsof er iets in de weg zat in zijn keel.

'Dat is goed.' De koningin kneep in zijn hand. Samen met hun oudste kind, prinses Rosalia, en hun zoon, prins Dio, was hun gezin nu helemaal compleet.

Prinses Primula kneep met haar fijne vingertjes in de grote wijsvinger van haar vader. Ze opende haar ogen. Twee grote donkere parels keken de wereld nieuwsgierig tegemoet. Uit de ogen van de koningin rolden tranen van geluk. Eentje ervan landde op Primula's wang. Dat was het eerste wat prinses Primula voelde: de warme traan van haar moeder. Het tweede waren de zachte lippen van de koning, die de traan op haar wang wegstukte.

De koning en de koningin hadden niet gezien dat op het moment van de geboorte een dunne lichtbundel uit het open raam naar binnen was gevallen. Vanuit de vollemaan stroomde een straal zuiver licht naar de kruin van het nieuwe prinsesje. De witte lichtbundel bonsde en had een gouden gloed. Als ze de straal opgemerkt hadden, hadden ze kunnen zien dat die alle kleuren van de regenboog had. De straal brandde een kleine opening boven op het hoofd van de prinses, tussen haar donkerbruine krullen en stroomde daar naar binnen. Daarna sloot de opening zich weer en vormde onmiddellijk een feilloos litteken. Als de hofarts goed gekeken had, had hij het kunnen zien. Het litteken had de vorm van een lotusbloem.